Ч. 223 (13.462). Львів, субота 26. серпня 1933. Pocztowa opłata zapłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Німеччина на роздоріжжю.

Женева, дня 16. серпня 1933.

Коли деякі французькі часописи твердять, що сучасний психічний стан німецького народу такий, як перед вибухом світової війни, то це твердження — очевидно — неслушне. Але таки треба признати, що німці все ще не зробили всіх належних висновків з висліду світової війни та повоєнних подій.

Те, чого не можна було осягти впродовж світової війни, не можна очевидно осягнути і тепер; світова кріза загострила до крайньої міри боротьбу за стан посідання кожної держави, і кожне піднесення старих вимог Німеччини відновляє автоматично фронт її колишніх противників. Пакт чотирьох держав утворено не для нового переділу світових вартостей, якими володіють великі держави, але для придбання нових вартостей.

Історичною трагедією Німеччини було те, що вона обєдналась та зявилась на світовій арені поруч з іншими великими державами запізно, коли кольонії, ринки а навіть впливи поза межами Европи були вже поділені. Наслідком цього міліонові надвишки німецького населення замісць заселювати національною масою заморські краї на взірець англійців, розпливались в англьосаксонськім морі Сполучених Держав Америки.

Знаменний факт, що як німецьке населення прибалтійських провінцій так і німецькі кольонії на Україні та на Волзі протягом двох соток років ані трохи не втратили свого національного характеру. Здавалось би, що сам цей факт мусів би дати рішучу перевагу німецькій експанзії на схід та спонукувати Німеччину постійно до розбиття царської Росії. Але в дійсности було щось зовсім інше. Не зважаючи на довголітній французько-російський союз Німеччина фактично ніколи не могла увільнитися від бісмарківського москвофільства. Ще перед самим вибухом війни в Німеччині були кола, які вірили в можливість німецько-московської кооперації в межах Росії та на міжнароднім терені.

Старанно підготований напад Росії на Австро-Угорщину зруйнував на якийсь час всі німецькі ілюзії щодо східніх сусідів. Але не можна сказати, що німці були дійсно свідомі того великого історичного завдання, яке виконала їх батьківщина нанісши у війні погром Росії. І справді, колиб Німеччина впала не виконавши цього завдання, Европа мусіла би пережити війну між Росією та Англією за Царгород і шляхи до Індій. Але невдячність є заплатою світа — говорять німці, і мають слушність. Зате наскрізь фальшивим висновком було забувати на історичне завдання Німеччини, доконувати Рапальо та фаворизувати впродовж 15-ти літ большовиків на шкоду власну та цілого світу.

Безмежний зріст московського комунізму в Німеччині нагадав німцям знову в дуже дошкульний спосіб про їх історичне завдання. Але й Европа не зрозуміла знову, яку велику прислугу зробила їм Німеччина зруйнувавши в своїх межах авангард Москви. Чи зрозуміли самі німці значіння боротьби з комунізмом, це важко покищо ствердити. У всякім разі намагання деяких чинників посеред самої національно-соціялістичної партії вдержати добрі взаємини з Москвою, нищучи її післанців в межах Німеччини, вказують на те, що цілковитого зрозуміння суті московського большовизму в Німеччині ще нема. Отже й не дивниця, що зруйнувавши комуністичну партію, німцям не пощастило знищити самого комунізму. Зрубані голови гідри виростають негайно знову, бо серце і калюб потвори поза межами Німеччини, а того восню, яким можна булоб припалити зрубані шиї, в Німеччині нема.

Стихійний рух національного соціялізму був потрібний для зруйнування комунізму; інші німецькі партії зруйновано за те, що вони не спромоглися дати собі ради з цією московською небезпекою; але для тих великих творчих завдань, які стоять перед Німеччиною, національний соціялізм мусить спершу перемогти самого себе і свій біг скермувати в цілком певно означене річище.

Почуття сили, природне у молодого руху, що здобув максімум можливостей свого повного розвитку, робить для Німеччини ще більш небезпечною ніж для інших держав оману, що вона вже перемогла чи може перемогти світову крізу у власних межах. Цю оману скріплює в Німеччині і та обставина, що пощастило зменшити кількість безробітних. Чи це зменшення безробіття лише тимчасове чи трівке, про це може сказати лише найближча майбутність, але вже само обчислення національного майна як в Німеччині так і в Америці моглоб яскраво доказати, що здогадне зменшення безробіття є нічим іншим, як пересічним зменшенням видайности праці, отже лише більш справедливим поділом злиднів.

Ця ілюзія в звязку зі стихійним характером національно-соціялістичного руху причинюється в значній мірі до того, що в Німеччині вважають зовнішню політику люксусом, на який не варто витрачати часу і сили. По правді німці провадять внутрішню німецьку політику на міжнароднім терені, вже не в межах німецької держави, а в межах німецької нації, без огляду на державні кордони. Звідси походять останні конфлікти з усіми державами з німецьким населенням, а до них належать мало не всі сусіди Німеччини.

Конфлікти ці не поважні самі по собі, а проте небезпечні для Німеччини тому, що їх незвичайно зручно використовують всі противники Німеччини, а в першій мірі большовики (яскравий приклад: наближення СРСР до Франції і Польщі). Таким чином повстає остількиж парадоксальне як і фатальне для Німеччини явище, що тойже самий німецький національний рух, який нищить московський комунізм в межах Німеччини, вийшовши поза ці межі підтримує большовизм в його московськім центрі, а посередньо знов-же і в самій Німеччині. Явище це для Німеччини небезпечне тимбільше, що воно відбувається тепер, коли йде процес устійнення відносин між великими державами та поділу між ними сфери світових впливів. Не є виключена можливість, що Німеччина, яка зруйнувала стару Росію та завдала рішучий удар московському большовизмові в Европі, буде ізольована й фактично виключена від найважніших рішень на сході Европи, які вона підготувала своєю боротьбою проти Московщини. Можливо, що від напрямку найближчих кроків Німеччини буде залежати її великодержавне становище в світі.

Зусилля німецького проводу обєднати в спільній акції всі сили німецької нації без огляду на державні кордони, можуть бути зрозумілі. Але ці зусилля не находять серед усіх німців поза Німеччиною захопленого відгуку, прикладом цього є навіть чисто німецька Австрія, яка билась у війні поруч з Німеччиною. Перемога національного соціялізму в Німеччині була викликана комуністичною небезпекою та деякими іншими обставинами, яких поза межами Німеччини нема. Отже не дивниця, що перемога національного соціялізму обмежується покищо до границь самої Німеччини.

На частини нації поза межами держави можна впливати лише великими ділами інтернаціонального значіння, ділами з обсягу не внутрішньої, а зовнішньої політики. Німців поза межами Німеччини може захопити її велике, національне історичне завдання, завдання пробити шлях для господарського розвитку Німеччини, а подекуди і цілої Европи на схід, відкинувши большовиків у належні їм етнографічні межі Московщини, де большовизм є її внутрішньою справою.

Без усунення большовиків з немосковських країв привернути лад, спокій та певність в найближчім часі на сході Европи та в цілій Азії неможливо, а без цього неможливе й успішне поборення світової крізи. Але чи стане Німеччина займатися реалізацією цього великого плану, чи полишить це зробити іншим великим державам, займаючись дрібнішими і тому безнадійними справами в Европі, сказати тепер досить важко. Німеччина стоїть тепер на роздоріжжі і невідомо, яким шляхом вона попрямує.

М. Данько.

Міжнародній Зїзд Істориків у Варшаві.

Варшава 22. VIII. 1933.

Варшава роїться нині від учених цілого світа, бо вже від суботи почався тут Конґрес Федерації Істориків Східної Европи, що тревав два дні — 19. і 20. серпня, а в понеділок 21. VIII. відкрито VIII. Міжнародній Зїзд Істориків, що потреває до понеділка 28. серпня.

В обох Конґресах українських істориків репрезентує тільки Галичина та еміґрація в чехословацькій републиці; натомість українська еміґрація в Польщі, що гуртується біля Українського Наук. Інституту у Варшаві, не проявила ніякого зацікавлення тою справою. З Радянської України не пустили нікого.

В Федерації Істориків Східної Европи взяв участь від львівського НТШ. проф. М. Кордуба і М. Чубатий, від Національного Музею дир. Сьвенціцький. В першому дні Зїзду засідали комісії Федерації, у другім були пленарні засідання організаційні та наукові. При виборі до нової управи Федерації головою вибрано проф. Бідля (чех); від українців увійшов туди проф. Кордуба. Пленарний збір для наукових справ був присвячений науковим рефератам, яких було 3. Близькі нам справи порушував реферат проф. Ходиніцького з Познаня „Унія і Православія в Польсце". Цілу низку помилкових поглядів референта збивав проф. Чубатий. Дир. Свєнціцький реферував праці українських істориків над задуманим Федерацією словарем словянських старинностей.

В понеділок в год. 11.30 відкрито **VII. Міжнародній Зїзд Істориків** в авлі варшавської політехніки у присутности президента держави, уряду, дипломатичного корпусу та понад тисячі істориків з цілого світа. Із заграничних націй найчисленніше заступлена Франція та Румунія, менше Німеччина, Англія, Італія та Чехословаччина. Заповіджений приїзд 15-членної большовицької делегації під проводом Луначарського та Бухаріна обмежився до того, що прибуло 5 істориків-большовиків (проф. Державин, Волгин, Лугін, Панкратова та Гурін). Всі вони москалі, останній територіяльно з Білоруси (Мінська). З України не пустили нікого (навіть з території України). Зате численніша російська еміґрація, розкинена по цілім світі. Між іншими є тут знана історична повага Ростовцев, проф. унів. **Yale** в **New-Haven** в Америці.

Українську історичну науку на VII. Міжнароднім Конгресі репрезентує 6 делегатів з Галичини: проф. М. Кордуба, дир. І. Свєнціцький, проф. М. Чубатий, дир. Яр. Пастернак, о. Скрутень ЧСВВ. та д-р Зубик. З Чехословаччини прибули проф. Д. Дорошенко та Вадим Щербаківський. Разом отже в Конґресі бере участь 8 українців — з 6 рефератами (всі галичани). Проф. Кордуба, читає реферат: „**Die Entstehung der ukrainischen Nation**," дир. Свєнціцький „**Les influences orientales dans le developpement de l'art ukrainien du XV-e au XVII. siècle**" проф. Чубатий: „**Gegenstand der Geschichte des ukrainischen Rechtes**", дир. Пастернак: „**Oestli**

che Peripherien der Aunjeteitzer Kultur", О. Скрутень: „Un demi-siècle l'histoire de l'Ordre de St. Basil", д-р Зубик: „Die wirtschaftliche Struktur des Dorfes in Galizien unm die Wende des 18. und 19. Jahrhunderts". Конгрес працює, поділений на 15. секцій та цілу низку спеціяльних комісій.

Поза науковою частиною польський уряд та установи подбали про цілу низку принять та прогульок майже на кожний день. В передодень відкриття Конгресу приймало гостей „Polskie Tow. Historyczne", в понеділок премієр мінiстрів, вівторок президент Варшави, на суботу заповіджений равт у президента на замку. Конґрес кінчиться офіціяльно в неділю. Після того учасники переїздять до Кракова, де остаточно в понеділок Конгрес розважеться.

З польської преси.

„Польсько-український Бюлетин" у новому одязі.

Варшавський „Польсько-Український Бюлетин", який появлявся спершу як місячний журнал у книжковому форматі, від половини червня ц. р. виходить як тижневик. Появляється дуже правильно, так, що досі маємо вже 10 чисел (зшитків) того журналу в його новому виді. Бо він змінив не лише свій характер періодика і зовнішній вигляд, але й подекуди й уклад і добір матеріялу.

І так на підставі дотеперішніх 10-ти чисел можна ствердити, що передовсім цей журнал став багато „лекший", приступніший і може ріжнороднійший. Можливо, що вплинули на це у великій мірі ілюстрації — іноколи дуже гарні (нпр. знимки зі свята У. М. Х., памятник І. Франка, портрети, репродукції графік і т. ін.). Більше місця редакція присвячує літературі — головно перекладам віршів, а чого треба підкреслити чудові переклади Богдана Лепкого (Тичина, „Коломийки", народні пісні і ін.). Широко розбудована хроніка українського життя в У. С. Р. Р., Польщі та в інших країнах. Зате менше політичних статтей і коротші вони. Можливо, що журнал став через те живіший, але з другого боку ослаблює дещо свій характер політичного журналу, присвяченого українській над.-політ. діяльности та актуальним болячкам українського дня. Маємо теж враження, що розвиток останніх подій (польсько-російське наближення включно з маніфестаціями а-ля витання Радека у Варшаві) спутали трохи свободу редакції, дарма, що основний тон журналу — протиросійський і протибільшовицький остався надалі. Найповажніший закид, який можна зробити редакції, то поміщування статтей на ту саму тему іноколи дуже ріжного підходу. Дискусійний принцип журналу наносить тут шкоду виразному обличчю журналу. Нпр. така стаття, як „Обєктивні міркування" п. Палеолога у 15 ч. „Бюлетину", де поруч з тезою, що „не вільно нам заперечувати жяких прав того (українського) народу до цілком свобідного висловлювання себе в кожній ділянці життя" є одночасно спроба перепачкувати рекляму для ББ (нині, після досвіду з ґрупою ББ Певного!!) — така стаття мусить прегарно вразити читача і зокрема насторожувати читача українського. Така стаття сварится з цілим рядом інших поважних статтей і польських і українських авторів і обнижує позагу журналу.

Річ ясна, що повною нісенітницею є більшовицькі брехні, наче би „Бюлетин" видавало... „УНДО на спілку з польськими урядовими колами" (такий ідіотизм ми вичитали в ню-йорських „Українських Робітничих Вістях" з 5. серпня 1933). Оснування „Польсько-Українського Т-ва" у Варшаві, яке перейняло на себе видавання „Бюлетину", відбулося абсолютно без ніякої участи українців, а не то УНДО, і ніодин українець до того Товариства не належить. Це цілком польська організація і польське видавництво, а співпрацюють у журналі деякі українські журналісти для цілей обєктивної інформації польського громадянства про українські справи, користаючи, завдяки пристойному становищу редакції журналу, з права вислову, якого не дають інші польські часописи.

В останньому 16-ому числі з 20. ц. м. маємо за вступі статтю п. Боячковського, в якій він дуже влучно підкреслює, давно відоме явище, що не лише поляки з корінно-польських земель, але і з Галичини відзначаються подиву гідною іґнорандією українських справ, української історії, культури, літератури, політ. думки і т. д. Наводить при цьому дуже цікаві паралелі, як поляки, мешканці Кракова, мало знають краківські музейні памятки, як кольонія польська у Харбіні не має поняття про Китай і як інтеліґенція польська мінімальних відомостей не має про жидів. Опісля читаємо там гостру критику розпорядження міністерства освіти, що поручає до шкільних бібліотек україножерну книжку „Дзєці Львова" Закшевської, в якій кишить від грубих фальшів і фанатичної ненависти українців (Богдан Славянський: „На маргінесі „патріотичної" книжки"). Дві статті є гостро протибі... вицькі: „Після стрілу Скрипника" і „Голос ... ка про ситуацію на Україні" (цей останній ... передрукували оводі п. н. „Статистика ... смерти", як документ жаху). Число ... богата хроніка і дві дуже цікаві ілюстрації: „Українські нагробні хрести в XVIII. ст." та „... вок українського ренесансу" (іконостас і ... на Полтавщині з 1764 р.).

В усякому разі — абстрагуючи від ... жень під адресою тої чи іншої статті — „Бюле... тин" є вже нині, у своїх 16-ти числах, ... тим джерелом інформація з українського ... і кожного поляка, що поважно хоче українську проблему трактувати, матеріял із того журналу мусить спонукати до ревізії неодного свого погляду і до застанови над неодною темою, ... для нього неістнуючою або „розвязаною". „Бюлетин" є теж нині єдиною оазою серед тої пустині польської преси, по котрій нестримно (гуляють) русофільські вітри.

Творення збірних громад у практиці.

Одною з великих сільських громад у Східній Галичині є гірська громада Мізунь Стара (в офіціяльній терміньольоґії зоветься „Мізунь Стара"), як і сусідня німецька кольонія „Мізунь Нова", однак стара місцева назва тих громад є ... ночого і так її кличуть усі місцеві та довколишні селяни), в долинському повіті, що тягнеться ... канацять кільометрів понад річку Мізунку, притоку Свічі аж по границі Сенечова, що лежить вже на галицько-чесько-словацькому пограниччі. Про величину Мізуні Старої говорить сама цифра населення — пять тисяч душ, — що ... горстку жидів і жмінку поляків є з, ... українська. Громадська рада і громадська ... ва в руках українців. Сама громада має ... нерухоме майно в пасовиськах і лісах теперішньої оціночної вартости 1,176.109 зол., на котре ... дається 828 га 53 а 49 м. або 1453 і пів морґа пасовиська та 736 га 25 а 62 м. себто 1291 і пів морґа ліса. Разом поверхня нерухомого громадського майна в пасовиськах і лісах виносить 1564 га 79 а 11 м. або кругло 2745 морґів, як вище сказано, вартости 1,176.109 зол.

І цю велику громаду з дуже значним ... галицькі відносини громадським майном державна адміністрація хоче позбавити ... ньої самостійности з нагоди творення збірних громад (волостей-ґмін) на основі нового ... правного закону. В долинському повіті є ... сько-жидівська робітничо-фабрична осада ... года з великими тартаками, що давніше належали до жидівської фірми Попера, а тепер ...

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 26. СЕРПНЯ 1933.

Д-Р ІВ. НІМЧУК. 8)

Українці і відсіч Відня 1683 р.

Поворот домів.

На основі взаїмного порозуміння мали союзні війська розложитись на зимові кватири в Банаті, а війська Собеського в горішній Угорщині, починаючи від Кошиць до Семигородської землі, включаючи в ту область і Текелія з його мадярами й турками. Розлучившися з союзниками, писав Собеський до жінки, що князь Льотаринський щасливіший, бо його війська можуть уже на другий день вступити у свої кватири, підчас коли його військо мусить іще сім миль іти турецькою границею і по дорозі впоратися з іще одною турецькою фортецею, містом Сецени. А після того треба буде йти біля Філек, потім Кошиць до Пряшева. Там думав Собеський на якийсь час спинитись і відпочати.

Гетьманові Яблоновському, що був під впливом королевої, а також іншим сенаторам навкучили ті воєнні походи. А королева, обурена на горду поведінку Леопольда, перекинулася на сторону французької партії, закликала чоловіка домів і дорікала йому в листах, чому він зараз по віденській перемозі не залишив союзників. Король доказував улюбленій жінці, що коли він не буде держати турків у шаху на Угорщині, то вони нападуть на Польщу, що якби він відїхав, то цісар міг би помиритися з Портою на шкоду Польщі. А зрештою він святочно присягнув папському легатові не покидати свого союзника. Але не полукати жінки не було в його силах. Тому, описуючи їй плян свого походу в північну Угорщину, думав він уже про поворот домів, бо при згадці про Пряшів читаємо в його листі таке: „Звідти до Польщі, як що дозволять сніги, які в горах будуть падати щораз більші, є два шляхи: один на Любовлю, другий на Бардіїв і Маковицю"...

Ще перед вимаршом у північну Угорщину, стоячи з армією на Іспелі, приняв Собеський у себе висланників Текелія. Король хотів виєднати дещо для мадяр у цісаря, але його посередництво не увінчалось ніяким успіхом. А й сам Текелі не ставився до Собеського з довірям, бо підозрівав, що він робить заходи, аби здобути угорську корону для королевича. Та ще більше псували справу литовські війська, що ввійшли під проводом Сапіги у вересні в границі Угорщини, де похід їх значився всякими грабежами й насильствами. Текелі уважав це просто зрадою з польської сторони і тому повертаючі війська Собеського примушені були робити собі дорогу при помочі зброї, терпіти голод і холод, і думати вже не про зимування в Угорщині, а про те, як би скоріше добитись домів.

Перше укріплене місто, Сецени, заняте турками, прийшлось брати силою. Коли турки стали палити передмістя і стодоли, Собеський вислав на оборону тих передмість ті козацькі відділи, що тепер свіжо прийшли з Мислишевським, Семеном (Палієм), Булигою та Іскрицьким. „А вони — писав король — пішли так бистро, відважно і мужно, що під димом опанували зараз не тільки передмістя і стодоли, але й першу палісаду і браму та заткнули в ній свої прапори з хрестами, що моє серце, зволь оповісти на потіху нунцієві, бо цим вони поправили зовсім свою репутацію і у всіх заслужили собі на велику славу".

По 3-годинній стрілянині турки вивісили білий прапор і просили пощади. Собеський, якого військо пізнало потім ближче мури, вали й брами Сецен, уважав таке швидке здобуття того міста за „особливе діло Боже", бо противник міг там боронитися кілька тижнів, маючи подостатком поживи й муніції". При кінці того листу читаємо: „Страти в наших людях дуже малі. Не буде більше, як кільканацять убитих козаків і вояків: постріляних теж стільки".

Звідти рушив Собеський далі і 15. листопада минув збурений попереднього року турками Філек. Там увійшли війська короля в увесь ворожий край. Всі міста і замки були мадярськими гарнізонами Текелія і замкнулись перед армією Собеського.

В листі з 6. грудня король писав: „Як я ошуканий цісарем і Текелієм, не можна того описати. Я радив цісареві так багато разів (не маючи в тому ніякого приватного інтересу), аби успокоїв мадяр принайменше амнестією, і тим обітницею, що ті їх вольности будуть шановані, на які їм цісар присягнув підчас своєї коронації. Я вказував, що треба було Текелія чим-небудь заспокоїти, бо інакше Угорщина не успокоїться. На ніодну з тих справ не міг я допроситись відповіди".

Дальше Собеський нарікав, що Текелі виїхав з жінкою до Дебречина, а своє військо розложив там, де би мали стояти вояки Собеського, і приказав поступати з ними як з неприятелем. Таким чином армія Собеського, ввійшовши в горішню Угорщину, застала всюди ворогів, почавши від замку Шатвар, десять миль від Пряшева. „Із-за кожного куща, з кожного ... до нас стріляють" — жалувався король. Хлопи, шляхта і вояки кричали: „Бий, бий", наче на вовків. Полишених хорих убивали по дорогах ... ськи, далеко гірше, як турки. Тому треба ... берегтися днем і ночю і поступати поволи ... ред, аби не тратити людей. Стріляли і з Кошиць, а навіть виступили проти польського табору, коли армія Собеського переходила ... того міста. „А ті, що тут у Пряшеві — ... далі Собеський — ще гірші... От нам ... нок, от нам нагорода від цісаря, от нам ... кватири по таких трудах!... Нині буде у ... рада, що далі робити і де розмістити ... між яким злі люди розсівають тисячі ... немов би я хотів їх усіх тут вигубити... мене тепер назвати Мойсеєм, бо так ... воджу з цих місць військо, як він колись ... нарід".

сової акційної спілки. З причини застою у лісовому промислі Вигода ледви живо.іє, а властиво поволі конає і сьогодні рада би двигнутися дещо з повного занепаду, ставши осідком волости (гміни), до якої має бути прилучена велика і багата українська громада Мізунь Стара.

Полуднева частина долинського повіту лежить вже в Карпатах. В прямій лінії від Долини на полудне є два прикордонні села Сенечів і Вишків, а на дві милі ближче німецько-польська кольонія Людвиківка. З огляду на ґеоґрафічне положення щонайбільше ті громади можуть творити одну волость, бо напр. з Сенечова до Вигоди є шість, а з Вишкова до Вигоди пять миль і нема мови, щоби ті громади прилучено до Вигоди. Так само не можна їх прилучити і до Мізуні Старої, з якою не мають вони ніякого комунікаційного шляху. Виходить, що Мізунь Стара повинна творити сама одна без інших сіл самостійну волость (гміну), що є можливе на основі статті 10 нового самоуправного закону, а то на основі значного числа населення (5.000), повної економічної самовистарчальности, врешті з огляду на ґеоґрафічне положення громади.

Недалеко Вигоди є кілька менших сіл як Пациків, Нягрин і т. д., врешті Велдіж з характером підгірського містечка, де є доволі значне число жидів та дещо поляків, що мають навіть свою парохію, а кілька кільометрів на полудне від нього польська робітнича кольонія Жакля. Велдіж відділює Мізунь Стару від Вигоди і остання громада не має з Вигодою ніяких спільних льокальних інтересів, що по закону має бути основою творення спільної збірної громади.

Очевидно, проти наміреного прилучення Мізуні Старої до Вигоди — чи навіть евентуально до Велдіжа — заявляється все населення Мізуні і його іменем громадська рада і громадська управа. У тій справі звернулися вони м. ін. за порадою і вказівкою до посла д-ра Степана Барана, адвоката в Тернополі. Тепер громада Мізунь Стара вносить обширний мотивований меморіял до тимчасового виділу повітового і повітового старости в Долині, до воєвідського уряду в Станиславові та до міністерства внутрішніх справ у Варшаві з протестом проти наміреного прилучення до Вигоди, що не має ніякого власного майна, ані навіть власного громадського будинку, чи якоїнебудь іншої громади напр. до Велдіжа. Зате громада Мізунь Стара жадає на основі статті 10 нового самоуправного закону утворити з неї самої самостійну волость (гміну), покликуючися на популяційні, економічні і ґеоґрафічні мотиви, про які згадано вище. Крім цього висилається окрему депутацію до Долини і Станиславова, щоби ще і устно представити компетентним властям домагання покривдженої громади.

Міліон, міліон, міліон!...

Отже у вересні прибуде Польщі пораз другий в цім році з виграної на державній льотереї — міліонер. А саме у вересні відбудеться тягнення V-ої кляси 27-ої державної льотерії, якої головна виграна виносить міліон золотих. На підставі пляну гри хтось цей міліон мусить виграти, бо дістане його цей льос, який останнього дня тягнення вийде з льотерійного кола, як перша найнижча виграна, себто т. зв. давніше ставка. — Отже хто буде мати цілий цей льос, стане міліонером, хто буде мати половину або четвертину — буде пів — або чверть міліонером. Одначе може зайти ще більше цікавий випадок. Якщо це буде льос, який вже раз виграв в одній із кляс попередніх, тоді той, що виграє, дістане не міліон, але величезну суму двох міліонів золотих. Тоді стане подвійним міліонером, як має цілий льос, міліонером, якщо має половинку, а дістане пів міліона, якщо має четвертину льосу. Треба признати, що ні одна гра на світі не дає стільки можливостей і таких шанс, як Польська Державна Льотерія. Бо крім головної виграної є в пятій клясі ще до виграння до 50.000 інших виграних, малих, більших і дуже великих.

Насувається тут мимоволі цікава увага. Великий італійський поет уявив собі, що на дверях, які ведуть до пекла, є напис: „Покиньте всю надію!" Треба признати, що на дверях кожної колектури повинен бути напис: „Хто вийде, тому надія".

Льоси V-ої кляси 27-ої льотерії є вже в продажі у колекторів.

Ще про лемківське епископство.

Епископ для Лемківщини ще не іменований. — Несамовитий плян. — Москвофільські заходи.

З добре поінформованого джерела довідуємося, що всі **вістки про іменування окремого епископа для греко-кат. лемків покищо передвчасні.** Компетентні церковні круги ще й досі не рішились остаточно на особу кандидата, ані на місце осідку нового епископа, тому теж **вістка про іменування лемківським епископом о. д-ра Миколи Нагорянського не відповідає дійсности.** Не відомо теж досі, чи це буде ґенеральний вікаріят епископства перемиського, чи апостольська адміністрація, чи вповні незалежна четверта греко-кат. діецезія. Все те є покищо у стадії розважувань і закулісових переговорів. Утворення окремої діецезії вимагає згідно з **конкордатом — як відомо — згоди польського уряду.**

В останньому часі, як нас повідомляють, виринув ще один плян, а саме: **щоби новоутворене греко-кат. епископство узалежнити не від Львівської Митрополії і звязку з іншими грекокат. епархіями, але від латинської митрополії у Кракові.** Другий проект передбачує, що **лемківське епископство малоб стати суфраґанією латинського епископства в Тарнові.** Догадуємося, в чиїх головах міг зродитися такий несамовитий плян і віримо, що такі і подібні проекти так і залишаться у сфері проектів. Адже хіба не можна сумніватися в тому, що між греко-кат. священиками міг би знайтися такий, який приняв би в таких обставинах епископську митру! Але на всякий випадок подаємо це кому слід до відома.

При кінці треба ще згадати, що в справі лемківського епископства роблять рiжні **заходи за кулісами і москвофільські менери,** які хотілиб побачити на епископському престолі конче когось із „своїх". Справі створення нового епископства для Лемківщини присвячена м. ін. окрема точка на москвофільському зїзді в Сяноці, що відбудеться в неділю 27. ц. м. для повітів: Сянік, Лісько, Коросно і Березів.

—o—

За соціялістично-комуністичний фронт.

ПАРИЖ, 24. 8. ПАТ. На вчорашньому засіданні міжнародньої соціялістичної конференції промовляв дотеперішній провідник французьких соціялістів Леон Блюм. На загальне здивування учасників нарад промовець обстоював злуку другого соціялістичного інтернаціоналу з третім комуністичним інтернаціоналом. Тільки тією дорогою, на думку Блюма, соціялізм може боротися з війною і фашизмом. Полемізуючи з ідеольогією Ренođеля, Блюм гостро поборював його концепцію. Більшу частину своєї промови Блюм присвятив аналізі марксизму, соціялізму і демократії, досить баламутно обговорюючи методи здобуття влади соціялізмом. Годі було зміркувати, чи той провідник соціялізму хоче добути владу силоміць, поваливши капіталізм, чи шляхом постійного виконування влади в нинішнім устрою.

Собеському не хотілося добувати Пряшева через голод, холод і інші причини. Він був рад і тому, що місто Себинів, чотири милі від Любовлі, піддалося вже по кількох вистрілах з гармат, привезених литовським військом з Любовлі. А армія короля рвалася до дому і при тому палила села, міста, а навіть католицькі костели. В таких відносинах було неможливо зимувати на Угорщині, хоч агент Текелія намовляв його не покидати Угорщини та обіцяв, що Текелі змінить свої пляни. Собеський не видержав і написав до жінки (9. XII.): „Сам не знаю, що робити; бо так далеко трудити Тебе, серце моє, не смію, а жити довше і витревати мені без мого серця річ неможлива". І за два тижні, в навечеря Різдва, король був уже у Кракові.[14])

Так сумно скінчився похід Собеського під Віденъ. До того німці стали оспорювати заслуги короля з увільненні Відня і приписувати їх собі. Але й поляки забули доволі швидко про подвиги Собеського та повели проти нього всякі інтриги, а навіть заговори. Дійшло до того, що Собеський мало сам не стратив престола і скінчив свою діяльність не краще від Яна Казимира або Михайла Вишневецького. Иогож синів виключили вже заздалегідь зпоміж кандидатів до королівської корони.

—o—

Справлення помилки.

В попередньому фейлетоні („Діло", ч. 222) треба справити в першому рядку третьої шпальти з гори слово „зісталося" на: **„зібралося".**

—o—

[14]) Віденська виправа Собеського та оборона і визволення Відня описані в багатьох публікаціях у німецькій, польській та інших мовах. В українській мові наскільки знаємо, є на цю тему тільки невеличка брошура Стефана Качали п. н. „Похід Собеського під Відень року 1683", що вийшла 1882 р. у Львові накладом Ред. „Діла". Цю розвідку написав Качала на основі праці І. Н. Павлищева „Польська анархія" том III.

Після розмови двох премієрів.

Англійська преса коментує широко розмови Мусолінія і Дольфуса в Річоне. Орґан робітничої партії „Дейлі Геральд" приніс звіт свого римського кореспондента, який каже, що б. міністр закордонних справ Чемберлен одержав від англійського уряду місію намовити Мусолінія до створення фронту Англії, Франції й Італії проти Німеччини. На думку кореспондента в колах Малої Антанти панує занепокоєння в приводу розмов у Річоне. Мусоліні грає потрійну гру. Перш усього противиться, щоби австро-німецький конфлікт передавати Союзові Народів, опісля вдержує приязні зносини з Німеччиною, а по третє зміцнює становище Італії в середньосхідній Европі, щоби зрівноважити впливи Франції на балканському півострові. Часопис кінчить запитом, як довго уряди Англії та Франції терпітимуть таку комедію.

„Еко де Пері" зазначує, що завданням теперішньої німецької політики привернути давню римську імперію німецького народу, яка обіймала би всі землі, замешкалі німцями. Мусоліні використовує справу „аншлюсу" до власної політики, застерігаючи собі свободу ділання. Справа „аншлюсу" служить йому як покришка до поділу впливів у середущій Европі.

Німецька „Кройццайтунґ" в кореспонденції з Парижа пише, що голоси французької преси про розмови в Річоне свідчать, що до французько-італійського порозуміння ще дуже далеко та що австрійська справа є тільки пробою сил між Францією та Італією. Всупереч голосам, які заявляються за новим дипльоматичним кроком у Берліні і підготуванням фінансової допомоги для Австрії, Мусоліні прямує до закроєної на великі розміри санації міжнародніх взаємин, а до того мали би причинитися між іншим італійсько-австрійська торговельна умова, ревізія трактатів і військові полекші.

Інші часописи виказують навалад здеорієнтування, підкреслюючи брак автентичних інформацій про хід розмов у Річоне. „Льокаль Анцайґер" і „Дойтше Ктг." називають становище Франції в справі Австрії маневром, що має на меті відвернути увагу від справи роозброєння.

Страйк у північній Франції.

ПАРИЖ, 24. 8. ПАТ. Страйк транспортових робітників на каналах північної Франції поширюється. Вчора до страйку приступили робітники на каналі, що лучить ріку Марну з рікою Есн. Оскільки на Секвані панував вчора спокій, то на Есні та Сітці й каналів настрій серед страйкарів був бурхливий. На відтинку між Ерамі сір Оаз і місцевістю Конфлян Сен-Онорін страйкарі збудували 20 барикад з берлінок і човнів, які жандармерія й відділи маринарки спрятали. Пон великій шлюзі на ріці Оазі барикада була така міцна, що навіть після кількагодинних спроб годі було її усунути. Загально думають, що страйковий рух охопить теж транспортову обслугу каналів західної Франції.

ПАРИЖ, 24. 8. ПАТ. Представник міністра публичних робіт приняв вчора делеґацію страйкуючих робітників при каналах північної Франції. Делеґація заявила, що вибрано комісію, готову на бажання міністра предложити домагання робітників.

По широкому світі.

— Радянський уряд переговорює з американським промислом у справі закупна літаків за 70 міліонів дол.

— В італійських політичних колах передбачують приїзд міністрів заграничних справ Англії, Франції і Німеччини, щоби конферувати з Мусолінім.

— Еріо, звідавши руїни Трої, вернувся до Стамбулу, звідки виїде кораблем до Одеси.

— В північно-західній Італії над французькою границею відбуваються великі маневри італійської армії при участи короля і Мусолінія.

БЕНЕШ ІДЕ ДО ІТАЛІЇ.

ПАРИЖ, 24. 8. ПАТ. Кореспондент „Мате-ну" повідомляє з Риму, що італійська преса на-повідає недалекий приїзд міністра Бенеша до Італії. Концепція австрійсько-мадярського го-сподарського та евентуально німецького збли-ження під еґідою Італії не має метою виключен-ня Малої Антанти й тому в найкоротшому часі почнуться в тій справі переговори з Чехословач-чиною, як найбільше заінтересованою державою середущої Европи. Бенеш приїде до Риму ма-буть на осінь. У Римі говорять теж про гостину Тітулеску, що відбулася би ще можливо перед приїздом Бенеша.

ЗАСУДИЛИ ДВОХ ПОЛЯКІВ.

БЕРЛІН, 24. 8. ПАТ. Вчора в суді присяг-лих в Берліні відбулася розправа проти 2 поль-ських горожан, рільних робітників Урбансько-го та Колянського, обвинувачених у перехову-ванні зброї та веденні політичної і національ-ної діяльности. Урбанського засудили на 10 мі-сяців, Колянського на 12 місяців вязниці.

Ґанді на волі.

ПУНА, 24. 8. ПАТ. Жінку Ґандія, засуджену за пів року вязниці, випустили на волю, щоби могла доглядати свого чоловіка. Тимчасом Ґан-ді наслідком 7-денної голодівки так ослаб, що життю його грозить небезпека.

ПУНА, 24. 8. ПАТ. Вчора випустили Ґандія з місцевої вязниці. Англійська влада, пускаючи його з огляду на стан здоровля на волю, не по-ставила йому ніяких політичних застережень.

ЛІНДБЕРҐ НАД ШОТЛЯНДЕЮ ТА АНГЛІЄЮ.

ЛЬОНДОН, 24. 8. ПАТ. М-ство летунства по-зволило Ліндберґам перелетіти понад Шотлянд-ськими островами та Шотляндією й Англією. Досі нема вісток коли Ліндберґи прилетять.

Великий буревій з Америці.

ВАШИНҐТОН, 24. 8. ПАТ. Над стейтом Вір-джінія і північною Кароляйною перейшов буре-вій з надзвичайною силою. Особливо потерпіла купільна місцевість Вірджінія Біч. Буревій на-робив шкоди у Вашинґтоні, вириваючи дерева з корінням біля Білого Дому і заливаючи нижчі вулиці. Страти сягають мілїонів долярів.

Підчас буревію згинуло 10 осіб. Багато ко-раблів причалило до пристані з пошкодженням. Із чердака корабля „Медізон" хвиля схопила двох старшин.

КАТАСТРОФА ЕКСПРЕСУ.

ВАШИНҐТОН, 24. 8. ПАТ. Нюйорський екс-прес, що їхав з Нюйорку до Вашинґтону, ви-скочив зі шин на мості на ріці Анакостія. Роз-билося 6 спальних вагонів, частина вагонів у-пала у воду. Згинуло 4 людей. До катастрофи прийшло тому, що міст завалився, бо ослабив його лютуючий в останньому часі буревій, і міст не видержав тягару.

БУРЕВІЙ НАД МАДЯРЩИНОЮ.

БУДАПЕШТ, 24. 8. ПАТ. Лютуючий над Мадярщиною буревій знищив у Топольці 80 прц. виниць. У Домоварі грім знищив ула-дження електрівні. Крім того величезний град ушкодив багато домів. Біля Сеґеду грім убив 3 особи. В комітаті Сопронь грім ударив у збіж-евий магазин, який згорів. У Подькошо буревій збурив деревляні доми, повиривав дерева з ко-рінням, знищив виниці та поперевертав тел. стовпи в усій околиці.

ВИСАДИЛИ АРСЕНАЛ.

Останніми днями повторялися вибухи в го-ріючім арсеналі біля Ер сір ля Лі. Вибухи були такі сильні, що влада рішилася вгасити пожежу висадженням всього складу в повітря. Саперам удалося заложити міну та висадити підземний склад у повітря.

НОВИНКИ

— **Вписи до Філії Муз. Інституту ім. М. Лисенка на Личакові** вже почалися, а від 24. ц. м. відбуватимуться вписи на Личакові при вул. Крупярській 15 (домівка „Рідної Школи") від год. 4—6 попол. 251 3—3

— **Купуйте шкільні підручники і приладдя** в книгарні „Просвіта", Львів, Руська 1. 1—2

— **Найновіші перенесення українського вчи-тельства.** Шкільна влада перенесла в службовій дорозі на підставі § 58 учительської прагматики п. Сайка Володимира, учителя в Шоломиничах рудецького повіту, в келецький повіт і п. Хомин Ольгу, учительку в Пилах жовківського повіту, в серадзький повіт. Були це ідейні й активні українські вчителі, що зазнавали загальної по-шани та симпатій у шкільних дітей, їх батьків і всіх співгромадян, з якими чинно співпрацю-вали у своїх громадах. — З української школи ім. М. Шашкевича у Львові перенесла шкільна влада до польських шкіл у Львові три учитель-ки українки: п. Петрову, Стефановичеву й Голі-натову.

— **Шукають за нелеґальною літературою.** В суботу, 19. ц. м. (Свято Преображення Господ-нього) в год. 9 вранці перевела поліція ревізію в помешканні о. декана Сухого з Волосянки, села коло Болехова. Тогож дня перевела поліція ревізію також в домах громадян: о. Волосяка, Й. Петеша і Ст. Мудрицького. Шукали всюди за нелеґальною літературою. Не знайшли нічого. — Цілу низку ревізій перевели дня 19. ц. м. по селах Рогатинщини. В ... ревідовано у п. Свеhидової, у студента в ... мети, Я. і П. Онуфрика, М. і С. Юркова, ... міця, І. Музички, С. Антоняка та ... Свериди, де забрали револьвер. У ... реведено ревізію у студ. М. Гоя, С. Х... Я. Щербанюка, в Лучинцях у Я. Ро... тоці у студ. В. Ліщака й В. Вергуна, ... студ. Стека. Шукали за нелеґальною літерату-рою, якої ніде не знайшли.

— **Храмове свято Успення Преч. Д. М. в Страдчі** (Янівщина) заповідається цього року дуже величаво. Службу Божу відправить о. ... трат Базюк зі Львова, до проповідей ... оо. Василіяни. Співатиме місцевий хор, ... ґанізований радн. Купчинським зі Львова. ... му, що на це свято, яке відбувається в ... но романтичній околиці, вибирається зі Львова більше осіб, повідомляємо, що поїзд з год. ... ця відходить в год. 8. рано. Поворот до Львова пополудні або вечором поїздом або ... бусами.

— **Ще про кооперативне свято в Град...** У звязку зі звітом про кооперативне свято в Гр... ді („Діло" з 19. ц. м.), просять нас спростувати деякі недокладности, що дуже радо робимо. ... саме, у тому звіті казалося, м. і., що на ... відбулися також змагання у відбиванці ... дружини „Лугу" з дружиною теольоґів. Це ... порозуміння, тому, що студенти теольоґії ... же не можуть мати і не мають ніякої спортової дружини, отже тим самим не мають дружини ... відбиванці. Може і правдою є, що деякі студен-ти теольоґії забавлялись принагідно у відбиван-ку, але не на пописі і з ніякою організ...

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА" З ДНЯ 26. СЕРПНЯ 1933.

ОЛ. МАРІТЧАК.

З лемківських гір.

I.

Їзда зі Львова до Криниці поспішним поїз-дом, підкарпатським шляхом (через Самбір, Ся-нік, Ясло і Новий Санч), триває девять годин. Краєвиди, почавши від Хирова, прегарні. Див-лячись на ті краєвиди, приходять на думку мо-жливости використання краси наших гір, яких ми ніколи як слід не брали під увагу. Тому наші гори чимраз більше не в наших руках.

Криниця і Жеґестів, найбільше відомі клі-матичні місцевости на залізничім шляху Новий Санч-Криниця — це українські, лемківські се-ла, біля яких повстали з ходом часу купелеві заведення. Притягали і притягають вони маси лікуванців силою своїх цілющих вод і красою гір. В останніх часах користає з краси тих міс-цевостей багато літників, або — як кажуть у нас селяни — „повітерників", які шукають у тутеш-ніх горах і над рікою Попрадом відпочинку та фізичного скріплення.

Найкраще положення має Жеґестів і су-межне село Андріївка з т. зв. „Лопатою" (По-прад окружляє гору коло Жеґестова у формі ло-пати). Окрасою Жеґестова крім гір є ріка По-прад, якої темно-зелені води не такі бистрі, як Пруту або Опору, але зате більше широкі.

Околиця Криниці менше гарна, гори коло Криниці у великій части обезлісені. Сама Кри-ниця має трохи ліса і гарні проходи. Назагал ту-тешні гори не мають краси гір Яремча, Ямного та Ворохти, одначе тутешні кліматичні і купеле-ві місцевости притягають далеко більше літників, ніж гори наших східних Карпат, з огляду на велику вартість мінеральних вод та на вигоди в тутешніх пансіонах, уладжених на европей-ський лад. Саме в останніх часах побудовано у Криниці Жеґестові цілий ряд кількаповерхових мурованих будинків, які надають тим місцевос-тям европейський вигляд, а лікуванцям дають вигідні приміщення.

II.

Сама Криниця з її великими мурованими будинками-пансіонами, просторими крамниця-ми, упорядкованими вулицями та забавовими льокалями робить враження більшого міста. Мі-неральні води сконцентровані у великім павільо-ні коло джерела „Криничанка". Біля того паві-льону зосереджується життя Криниці і збира-ється ріжнородна публика, серед якої можна завважити дуже мало українців, а зате багато галицьких жидів, часто в їхній питомій ноші. Всі тут шукають скріплення у мінеральній воді, яку попивають зі скляних рурок. Перед Криницею-Живцем тягнеться село Криниця з прегарною церквою і, очевидно, з нашим лемківським на-селенням.

З другої сторони Криниці лежить село Соло-твина з малою, але гарною церквою, від якого має назву мінеральне джерело з водою званою „Солотвинка".

Другою прегарною купелевою місцевістю, положеною на годину їзди особовим поїздом від Криниці, є Жеґестів. Великий триповерховий живцевий дім приміщений у лісі і недалеко ньо-го находиться головне джерело „Анна" з доброю водою зі смаком заліза. Крім цього в останнім часі доверчено нове джерело „Андрій", якого води нагадують трускавецьку „Нафтусю". Одначе розбудова Жеґестова йде не в напрямі ліса, а навпаки — у сторону Попраду. Там над його темно-зеленими водами розбудовується Жеґес-тів цілою низкою гарних, затишних пансіонів, з одної сторони в напрямі Лопати, а другої в на-прямі села Жеґестова. За Попрадом уже терито-рія Чехо-Словаччини, але населення там на по-граничній полосі та далеко ще в глибину краю наше. — Там живуть також „русини". Зараз за рікою находиться джерело „Сулим" (назва по-ходить від села Сулим) з дуже доброю водою званою „Сулимка", з якої користають у великій мірі літники із Жеґестова, а якої ... ревищати жеґестівські води. Тому то рано приходять зі всіх пансіонів Жеґестова зі склянками, пляшками та великими бутлями по воду „Сулимку".

В Жеґестові стрінула нас мила несподіван-ка. При столі в нашім пансіоні варшавяни роз-казували про дуже гарну віллю українських свя-щеників, яку побудовано на „Лопаті". Зараз пі-сля обіду зорганізували ми прогульку на „Ло-пату", де найшли дійсно прегарну віллю Товари-ства гр.-кат. священиків у Перемишлі „Взаїмна Поміч", яку побудовано в останніх ... вілля ще вповні неуладжена і незамешкана ... просторім будинку, побудованім згідно з най-дернішими вимогами, мають знайти приміщення наші священики в часі відпочинку, при чому ... тимуть змогу користати з пансіону також і ... ські особи. З двох терас будинку прегарний вид на околицю і на ріку Попрад. Довкола тільки ліси і супокій, якого не перериває свист льокомотив та труби автомобілів. За Попрадом чеська „Лопата" — незамешкана і ... на. З боку будинку священиків побудовано ... лицю, яка становить цілість із будинком. ... каплиці відправлятимуть богослуження для за-спокоєння релігійних потреб майбутніх мешканців пансіону. У віллі приймає нас ... о. Грицеляк і подрібно показує уладження будинку, який можна уважати зразком для ... роду заведень. Великий радієвий апарат ... ниться також до піднесення вартости ... В будинку докінчують роботи, при чому ... працю наші лемки. Один з них, Островський (Ос-тровських тут багато), хвалився, що читає ... українські часописи. Одначе мені здається, що він у тих сторонах виїмок.

Почин наших священиків з Перемишля ... же похвальний і доцільний, бо їхня ... тягне напевно до гарних лемківських гір більше українських літників.

(Докінчення буде)

постійною дружиною, лише перед фестином, з гуртком місцевих і замісцевих гостей кооперативного свята, віяк не виступаючи корпоративно.

— Уваги на часі в справі опалу. Ріжні чужі фірми засипають бюра наших установ, а то й ріжні приватні доми офертами на доставу вугля по цінах, які ріжняться між собою нераз по кілька золотих на одній тоні. Розпорядок міністра промислу і торговлі з 18/3. 33. (Дн. Зак. ч. 18) установив ціни вугля льоко копальня на 6 кляс, причому ціна в найвищій клясі виносить зол. 32.40, а в найнижчій зол. 25.90 за 1 тону льоко копальня. Ляїкові годі визнатися у тих клясах, так, що бувають випадки, що за гіршу клясу платить дорожчі ціни. Крім цього при відборі вугля з двірця деякі фірми допускаються неправильностей на вазі, так, що нераз консумент, заохочений дешевою офертою, за свої гроші не дістає тої скількости, за яку заплатив. Звертаємо на це увагу, пригадуючи, що у Львові доставляє вуголь Народня Торговля; тому кожний, хто хоче одержати добрий вуголь, повинен з довірям віднестися до цієї установи, яка стоячи в звязках з першорядними концернами на Горішньому Шлеську, — дає повну запоруку, що кожний громадянин буде солідно обслужений.

— Арештування в Бобреччині. В Ятвягах пов. Бібрка арештовано місцевих парібків Д. Турчина, Стефана і Василя Мелимуків, Стефана Макієвича та абсольвентку ґімназії Ольгу Питльованy, що приїхала зі Львова до свояків. Закидають їм, що зневажили державний знак у громаді. Одночасно переведено в місцевій кооперативі ревізію та опечатано її домівку.

— В справі редукції замужних урядничок повідомляють з Варшави, що уряд не вирішив ще нічого. Є тільки плян звільняти з державної служби ті замужні службовички, що мають власний маєток або їхні чоловіки заробляють понад 500 зол. Ціль редукції — дати заняття безробітним інтелігентам.

— Хотіла отруїтися оцтовою кислотою зредукована 30-літня учителька Марія Коропецька в Станиславові. Причиною намаганого самогубства була втрата учительської посади.

— Пімста жінок. У Станиславові на залізничій стації в ждальні II. кл. зредукована нар. учителька Ол. Ґайсівна та Яніна Страшевська службовичка тартаку з Маняви облили кислотою лице електромонтерові Каз. Городецькому. Обі зізнали, що Городецький, електромонтер тартаку в Маняві, навязав із ними любовні взаємини та вихісновував фінансово.

— Самогубство міністерського урядовця. В міністерстві закордонних справ у Варшаві застрілився 35-літній Стан. Прухніцький, начальник виділу. Причиною самогубства була якась особиста афера. Прухніцький був свого часу адютантом марш. Пілсудського.

— Хто обнижує ціни збіжа? Державні промислово-збіжеві заведення у Варшаві обнизили ціну закупу жита на півтора золотого на сотнарі, отже до 13.50. Ціна рекордово низька, якої там не нотовано вже кілька літ. Наслідок показався такий, що подача жита припинилася майже зовсім і на другий день не закуплено до магазинів ні одної тони збіжа. Зате приватно плачено вище. Тоді державне збіжеве заведення піднесло ціну жита до 14.50. На думку фахових кол ціна жита піде в найближчих днях вгору.

— Птахи відлітають. В північних сторонах Польщі запанував останніми днями великий рух між птахами, що відлітають до південних країв. Ціле Поморя вкрите птахами, що прилетіли з північних країв і лаштуються до відлету на південь.

— Холоди й спека. В Альпах упав сніг, що вкрив грубою верствою всі верхи. В тім самім часі на Угорщині впав град такої величини, що повбивав багато домашніх звірят і покалічив кількадесятеро людей. Одночасно повідомляють про страшенну спеку в Китаю. Термометр в тіни показує 46 ст. горяча. Сотки людей згинуло від соняшного удару.

— Страшний газ. В лябораторіях І. Ґ. Фарбена в Опаві ведуть досвіди з новим военним ґазом німецького винаходу. Він проникає всякі протигазові маски і тому нема перед ним ратунку.

— Замітна скарга до Союзу Народів. Два німецькі щоденники з польського Гор. Шлеська, а саме: „Каттовіцер Цайтунг" і „Обершлезішер Курер" внесли скаргу до Женеви на польську адміністрацію за часту конфіскату цих газет. Є це перша цього роду скарга перед трибунал Союзу Народів.

— Дуніковський ще далі „виниходить" золото. Як відомо недавно французька влада випустила на волю відомого „фабриканта" штучного золота Дуніковського. Дуніковський поїхав на Рів'єру й там опутав чогось американця та далі робить способи „винсовування" штучного золота".

З нових видань.

Омелян О. Попович: ВІДРОДЖЕННЯ БУКОВИНИ. Спомини. Видавництво „Червона Калина". Львів 1933. Стор. 120, 16°.

Зелена Буковина — це найменша частинка України, що найпізніше пробудилась до життя, але за короткий час своєї автономії заняла серед передвоєнного положення досить визначне місце в розвою нашого народу.

Пригадаймо собі, що перед війною невелика розмірно Галичина стала Піємонтом України, але все таки тяжку боротьбу мусів зводити наш нарід і його посли і в соймі і у Відні. А найтяжчі перепони в розвою ставив нашому народові галицький сойм, і коли вже таки в Галичині не можна було чогось осягнути, то в останніх часах осягали ми це на Буковині для української Галичини.

Вкажу приміром на ґімназії. Галицький краєвий закон оснування українських ґімназій робив залежним від ухвали галицького сойму, тож за одну-одиноку ґімназію у Станиславові треба було кільканацятьлітньої дуже тяжкої боротьби з польською соймовою більшістю.

Щоби вимннути це, годився австр. уряд в останніх передвоєнних часах на творення українських ґімназій на Буковині, де, хоч українці й не мали більшости в соймі через не вповні справедливу ординацію, але де через кількох своїх визначних людей мали вони рішаючий голос у краю. І так маленька Буковина мала українські ґімназії в Чернівцях, Вижниці, Кіцмані і паралельки в Сереті. Стільки ґімназій там не було треба, бо буковинська молодь заповнити їх не була в силі, тому заповнювали їх у значній мірі хлопці з Галичини. (в Кіцмані і Вижниці були навіть спеціяльні бурси для дітей із Серафинець коло Городенки).

Українською була Буковина ледви в останніх 50 роках. Передтим не було там ніякої національної свідомости, а москвофільство і темнота тамошніх провідників були причиною, що наш нарід був погноєм під розвій румунської нації. Треба знати, що найвизначніші румунські діячі на Буковині були з походження українцями, але ставали румунами і румунізаторами.

Правда, історія української літератури знає двох письменників, що заняли в ній визначне місце, були родовитими буковинцями і свідомими українцями, а саме найбільшого поета Буковини Осипа Федьковича і поета та найвизначнішого музика-композитора Буковини о. Ізидора Воробкевича. Одначе дивним дивом, хоч жили вони на Буковині і працювали для неї, але знала їх ціла Галичина, знала їх і Велика Україна, а не знали їх найближчі, не знала їх Буковина. Жили вони між буковинськими москвофілами у відокремленні, майже як білі круки, без більшого впливу на своїх найближчих земляків.

Були на Буковині спроби пробудження народу, його освідомлення, але всі вони були даремні, поки не став свідомим українцем буковинець Омелян Попович. Так пише у своїй „Буковинській Руси" проф. Смаль-Стоцький.

І дійсно Омелян Попович, вихований на Буковині на язичію, серед москвофільства, ставши свідомим українцем, зумів злучити побіч себе всі свідомі сили Буковини; своїм талантом, невсипучою працею і витревалістю, довів він до того, що Буковина стала свідомим українським краєм, а він з народнього вчителя став зразу повітовим, опісля краєвим інспектором шкіл, послом до сойму і парляменту, членом Краєвого Виділу, а навіть якийсь час і заступав маршалка Краєвого Виділу.

Коли взяти під увагу неповний показчик праць О. Поповича, долучений до його споминів, то просто вірити не хочеться, що народній учитель своїми силами міг добитись тих високих становищ і заняти таке поважне місце в українськім письменстві й науці.

О. Попович почав від віршів, новельок, оповідань і нарисів для народу, які містив у народніх видавництвах, видавав „Бібліотеку для молодежи", став знавцем німецької й української мови, видавав підручники тих мов для народніх і середніх шкіл, видав та опрацював граматики тих мов для ґімназій, словарі, а понад усе був знаменитим педагогом практиком і теоретиком.

Правда, розвій Буковини — це не праця самого О. Поповича. Великі заслуги поклали там ріжні інші діячі, як д-р Степан Смаль-Стоцький і Еротей Пігуляк, а вже понад усіх вибився великий і зручний політик, один з найспосібніших в Австрії, а якийсь час майже диктатор у внутрішнім життю Буковини, Микола Василько. Але таки О. Попович був у всім „magna pars" і тому не диво, що спомини його — це в дійсности історія Буковини за тих кількадесять літ. А вже в шкільництві народнім на Буковині, в тій його виключній ділянці, довів він діло до такого взірцевого стану розцвіту, якого досі не мала Україна ніде і ніколи. І це його історична заслуга.

Книжка уложена систематично, писана способом споминів приступно й популярно, буде добрим закінченням історії Буковини, розпочатої працею д-ра Степана Смаль-Стоцького „Буковинська Русь". Кожний будучий історик Буковини буде мати в тих працях і в причинках д-ра Кордуби зібраний матеріял за час розросту Буковини в періоді її розквіту. Інші частини українських земель так заокругленого матеріялу досі не мають.

„Червона Калина" виданням цих споминів прислужилася знову дуже історії нашого рідного краю. **Ю. Є. О.**

Дописи.

ЛЬВІВЩИНА.

Вистави: „Фабіоля" і „Невольник" у Стронятині. Завдяки рухливости наших студентів культурно-освітнє життя в нашому селі на вакаціях поглибилось і поплило ширшим руслом. Реферати чергуються з аматорськими виставами так, що майже кожна неділя чи свято використана якслід. До того копаний мяч здобув уже право громадянства і мячеві гри притягають уже також сільську молодь. Заходом студентів-богословів І. Блавацького та В. Кураша, аматорський гурток при чит. „Просвіти" у Стронятині відограв у неділю 23. липня ц. р. релігійну драму „Фабіоля", яка пройшла з повним моральним і матеріяльним успіхом. Також „Невольник", Кропивницького, що його відограв аматор. гурток у неділю 13. серпня ц. р., залишив у видців незатерте вражіння. Гра аматорів без заміту; лише гуртові сцени виявили за мале зіграння аматорів.

„Захар Беркут" на селі. В неділю 20. серпня ц. р. завитав до Стороннятина аматорський гурток при чит. „Просвіти" та Кружку „Р. Ш." на Замарстинові (Львів) з дбайливо підготованою драмою на 4 дії чи пак драматизованими картинами, переробленими з відомої повісти Ів. Франка „Захар Беркут" сином автора повісти, Петром Франком. Важко було навіть добре зіграним львівським аматорам залишити між учасниками ті незатерті вражіння, які залишає прочитана повість у читача. Бож такі збірні й ефектовні драматичні сцени, як напад монголів на Тухольщину і геройська оборона тухольців перед дикими наїздниками та побіда монголів при допомозі виливу річки, годі було вивести на невеличкій сцені. Відомі з повісти дієві особи найшли серед аматорів дуже уважливих і дбайливих виконавців. І мила Мирослава (Марія Король) і відважний леґінь Максим (Осип Когут), і його розумний батько Захар Беркут (Іван Голдун) з чорним духом, боярином Тугар-Вовком (Іван Стерпак) залишили серед учасників своєю доброю грою справді гарне вражіння. Інші аматори виявалися теж бездоганно зі своїх роль. Зате битком виповнена саля не щадила аматорам заслужених оплесків.

БОЛЕХІВЩИНА.

Попис дітей. Заходом українського захисту в Болехові відбувся в неділю 20. ц. м. на закінчення літнього сезону захоронки, веденої СС. Служебницями, попис дітей. На сцені побачили ми великий гурт дітей, що ходили до захоронки і з їх попису виявилось, яку велику працю вложено в їх виховання. Ціла низка точок програми, яка перейшла в живому темпі, виконана була прегарно і захоплена публика нагороджувала виконавців гучними оплесками. Нехай-же це щире признання буде також нагородою за працю для провідниці захоронки!

БОБРЕЧЧИНА.

Ще про Старе Село. Високоповажаний Пане Редакторе! Прошу ласкаво не відмовити помістити отсе доповнення до недавнього допису в „Ділі" п. н.: „Історія одного села". Шановний Ваш дописувач очевидно старався дати вірний образ Старого Села, одначе не вповні йому це вдалося, тому вважаю своїм обовязком дещо в ньому справити та доповнити. І так: Релігійно-національне відродження Старого Села датується вже від 1926 р. В тому часі завдяки парохові Черепина о. Авг. Цебровському, що своєю працею підніс високо під національним оглядом своє село та хотів таким бачити і Старе Село, гурт свідомих громадян під проводом гром. Івана Пахолка підняся нелегкого діла створити в Старому Селі гр.-кат. парохію. Невсипучі заходи у церковної влади та велика жертвенність громадян увінчалися успіхом і в 1931 р. Старе Село дістало свого власного священика. Очевидно, це був один із найбільше доцільних засобів у реліг.-національній роботі на цій дуже загроженій стіці, бо саме від тої хвилини відродження села пішло живішою ходою та правильним шляхом. Організаційну працю в Стар. Селі започаткував згаданий вже гром. Іван Пахолок, що в 1926 р. враз із гром. Федором Покмурським та іншими ідейними людьми заложив перше місцеве т-во, Кружок „С. Господарі". Гурт отсих громадян, щиро відданих народній роботі, поставив освідомлюючу працю в селі на належній висоті, в чому дуже допоміг мило згадуваний парохіянами перший місцевий душпастир о. В. Тишик. Передовсім цим громадянам треба приписати дотеперішні успіхи, як оснування Кружка „Р. Ш." й діточого садка, та побажати, щоби й надальше так видатно працювали та щасливо і скоро здійснили задуману будову власного „Народнього Дому". — **о. Любомир Головацький.**

КОМАРНО.

Свято Матери. Дня 13. VIII. ц. р. влаштовано заходом Кружка „Р. Ш." в Комарні Свято Матери, яке було в дійсности пописом дітей місц. діточого садку. Приготуванням цієї імпрези занялись пані: О. Лішинська та учительки С. Бучкевичівна і Д. Путикевичівна. Саля Т-ва Задаткового не могла помістити публики, яка цим разом прибула численно і причинилась до гарного доходу. На жаль, мала, як на Комарно, сцена в Т-ві Задатковім не могла помістити маленьких артистів та декляматорів, яких грою та деклямаціями публика була просто захоплена. Це успіхи праці в місц. діточому садку, що його веде від Кружка „Р. Ш." в Комарні учит. С. Бучкевичівна та в якому є понад 80 дітей із самого Комарна. Може тепер врешті тут. міщанство подумає таки направду про будову дому для української захоронки, на що вже давно пора!

Аматорські вистави. Заходом аматорського драмат. гуртка при чит. „Просвіти" відіграно оперету „Чорноморці" дня 30. VII. ц. р., а заходом місц. спорт. клюбу „Хуртовина" при „Соколі" віддіграно дві аматорські вистави у днях 23. VII. і 6. VIII. ц. р.

„Хуртовина, українська дружина копаного мяча, розіграла цього літа вже 7 змагань з довколичними українськими дружинами і 6 разів вийшла переможцем.

З Філії „Просвіти" в Комарні. В цьому році ожививлась діяльність Філії. Провірено в районі Філії діяльність цілої низки читалень „Просвіти", яких маємо 18 та виголошено в них реферати. Філія робить заходи для створення власної бібліотеки і на ту ціль зібрала вже трохи грошей.

СТАРОСАМБІРЩИНА.

Народній фестин відбувся дня 13-го серпня в Бусовиську. На програму фестину зложилися: вправи вільноруч соколів, дефіляда соколів, легкоатлетичні змагання, показ святоіванських ігор, які вивели, вже у вечір, місцеві дівчата під проводом п-ни Марійки Мищаківної (ці ігри та хороводи, виведені при величезних ватрах, зробили на всіх присутніх дуже гарне враження), товариські забави і т. д. Підчас фестину приграввала знаменита смичкова орхестра під умілою дириґентурою п. Івана Вовчика із Старого Самбора.

Виставка „Танку Венери" відбулася дня 20-го серпня у Старому Самборі. Головні ролі грали п. і п-ні Кемпи, бувші артисти наших театрів, які тепер осіли на постійне у Старому Самборі. Вистава пройшла з повним успіхом. Чистого доходу було 80 зол. Підчас вистави грала зовсім безкорисно місцева орхестра під пров. п. Ів. Вовчика.

Діточий фестин відбувся дня 20-го серпня в Лужку Горішньому. На програму зложилися: 1) Вступне слово — привіт 13-літнього Гриця Лужецького, який закінчився словами: „...ми, лужецькі діти виростаємо на користь і славу церкві і нашій найдорожчій Батьківщині Неньці-Україні". 2) Дефіляда дітей, хлопців і дівчат у гарних національних строях (хлопці у шараварах). 3) Вправи вільноруч дітей. 4) Вежі хлопців, які здобули бурю оплесків. 5) Забави й діточі гри і т. д. Цей перший в Лужку Гор. діточий фестин-попис, уладжений членами місцевої діточої бібліотеки під проводом студ. Олександра Татомира, здобув собі щире признання всіх присутніх. Підчас фестину приграввала смичкова орхестра із Старого Самбора, яка майже безкорисно приїхала під проводом свого організатора і мецената о. Даша та дириґента п. Ів. Вовчика.

РОГАТИНЩИНА.

Господарська прогулька до Янчина. Заходом Філії „Сільського Господаря" в Рогатині відбулася 22. VII. ц. р. прогулька членів „Сільського Господаря" з Рогатинщини до взірцевої господарки п. Луцького в Янчині. Це вже третя з черги прогулька. Перша і друга під проводом інж.-агр. Вакуловського: перша 1928 р., учасників 4, що прибули всі роверами; друга 1930 р. ... около 30. Третя цього літа під проводом п. С. ... учасників 76 з поблизьких сіл Рогатина. Най... з Конюшок (19), Пукова (10), а з інших ... між ними одна жінка. Прибули фірами та ... Прогульковці із зацікавленням оглядали ... дарство п. Луцького, потім досліді поля, ... давав обширний виклад про кожний рід ... нював та поучував, котре збіжжя як управляти ... під теперішню хвилину оплачується. Позна... сподарів із практичними курсами „Сільського Господа...ря", які саме у п. Луцького відбуваються, ... почин під першу українську рільничу школу. З ... зацікавленням вислухали учасники також ... салі викладів п. Луцького та інж.-агр. Вакуловського. Опісля всі разом фотографувалися. За гостинне ... дечне приняття складають учасники щиру ... п-ву Луцьким. Така прогулька для молодих ... має велике значіння, бо вони мають потім ... все взірець, як слід вести господарку і ... зроблене. Вистане зрештою поглянути на господарку ... учасників прогульки до п. Луцьких з попередніх ... аби побачити там всякі зміни на краще. ... прогульки незвичайно повчаючі і корисні.

—o—

СПОРТ.

УЖГОРОД: С. К. „БОЧКАЙ" (Дебречин) — С. К. Рус (Ужгород) 5:3 (2:1).

В суботу 19. ц. м. розіграла ужгородська Рус ... гання з одною із кращих професіональних дружин ... дярщини, С. К. „Бочкай" із Дебречина. Мадяри ... вищали ужгородців технічно і тому їх впрага ... жена. Голі для Руси стрілили: Кобзар 2 (в тому і ... ного) і Криж 1 (в останніх мінутах гри).

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Театр вечинний з причини ферій.

Театр Ріжнородностей.

Пятниця, дня 25. серпня, год. 7.30 веч. „Моя панна мама", комедія в 3 діях Вернея.

Субота, дня 26. серпня, год. 7.30 веч. „Моя панна мама", комедія в 3 діях Вернея.

ЦИРК СТАНЕВСЬКИХ: (площа Бема) щодня вистава в год. 8.30, в суботу та в неділю дві вистави: в 4 год. пополудні та в 8.30 веч.

Кіна.

АДРІЯ: „Король пястука" (Гарі Піль).
АПОЛЬО: „Морфій" („Затроєні душі").
АТЛЯНТИК: „Позвольте нам жити!".
КАСІНО: „Таємний острів".
КОПЕРНИК: „Остання ескапада", „Степові лицарі".
КОЛІСЕЙ: Фільма „Проба кохання", ревія „Сьогодні в пані Мелі".
МАРУСЕНЬКА: „Остання ескапада", „Степові лицарі".
МІРАЖ: „Капітан маринарки" (Гарі Лідтке).
МУЗА: „Люди за кратами".
ПАЛЯС: „Міліонери бавляться".
ПАН: „Той, що вернувся".
ПАСАЖ: „Фальшивий стріл" (Кен Мейнард).
СТИЛЕВЕ вечинне з приводу реконструкції.
ХИМЕРА: „Париські ночі".
УТІХА: „Серце на роздутті" та ревія.

Закордонне радіо.

Пятниця, 25. серпня 1933.

Мор. Острава (263,8) 14.50 Концерт, **Бресляв** (325) 16.00 Пісні, 20.10 Весела авдиція, **Букарешт** (394,2) 17.00 Музика, **Білгород** (429,7) 19.00 Пісні, **Стокгольм** (435,4) 20.45 Пісні, **Рим** (441,2) 17.20 Солісти, **Прага** (488,6) 20.10 Пісні, 20.35 Легка музика, **Відень** (518,1) 17.15, 20.00 Концерт, 19.00 Весела нар. музика, **Мінхен** (532,9) 20.40 „Дас фервуншене Шльос" оп. Мілекера, **Будапешт** (550,5) 12.05 Циг. орхестра, 20.20 Речіталь, 21.10 Сонати (скр., форт.), **Харків** (937,5) 9.00 Гумор і сатира, 10.00, 13.50, 18.30 Концерт, 15.00 Рос. кам. музика, 16.00 Актори при мікрофоні, 17.40 Мист. трансмісія для робітників, 19.15 Симф. концерт Української Фільгармонії.

Субота, 26. серпня 1933.

Кенігсберг (217,1) 11.30 Концерт, **Мор. Острава** (263,8) 19.10 Спів, **Барі** (269,4) 20.30 „Гейша" оп. Джонса, **Бресляв** (325) 20.20 „Пімста лилика" оп. І. Штравса, **Штутґарт** (360,6) 15.00 Швабські нар. пісні, 20.00 „Бецзбердес Фрайлайн" оп. Бенацького, **Рим** (441,2) 17.15 Концерт, **Відень** (518,1) 15.00 Цитристи, 18.00 „Мовна — душа півд. моря". **Рига** (525) 19.30 Балет. музика, **Будапешт** (550,5) 18.00, 22.25 Циг. музика, **Харків** (937,5) 9.00 Концерт, 13.50 Музика та пісні народів СРСР, 17.30 Трансм. з театру, 21.30 Нім. музика та пісні.

Львівське радіо.

Пятниця, 25. серпня 1933.

7.00—7.55 Ранішня авдиція, 12.05, 12.35 Концерт, 14.55 15.15, 15.50, 16.00, 19.05, 21.10, 22.40 Грамофон, 15.35 Збіжева біржа, 17.00 Із репорт. записником по Балкані, 17.15 Легка музика. 18.15 Відч.: Сучасна Польща, 18.35 Хор, 19.20 Всячина, 20.00 Скрипка, 21. Куток краєзнавства, 22.00 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки.

Субота, 26. серпня 1933.

7.00—7.50 Ранішня авдиція, 12.05, 12.35, 14.55, 15.15, 15.35, 19.05 Грамофон, 15.25 Господарський комунікат, 16., 16.30 Авд. для хорих, орхестра, 17.00 Відч.: 25. роковини чинної боротьби, 17.15 Камер. концерт, 18.15 Відч.: Мальовнича Югославія, 18.35 Копаний мяч: Австрія—Польща, 19.45 Відч.: „Тиран", 20.00 Легка музика, спів, 21.15 Колірові фактомонтажі, 21.30 Шопенівський концерт, 22.00 Танкова музика, 22.25 Спортові вістки, 22.40 Мельодії срібного екрану (муз. репортаж).

—o—

БІРЖА.

ДОЛЯР.

У четвер рано зазначилася нагла доларова бесса. Банк Польський обнизив курс доляра на 6.40. Також і в приватних оборотах, знизили курс доляра на 6.42—6.43 зол. Тенденція виразно знижкова.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" платив кооперативам дня 24. VIII. ц. р.: масло —.—, молоко 17, сметана 70, яйця 3.80—4.— зол. Тенденція на масло вичікуюча, молоко слаба, сметана удержана, яйця сильна.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Ще про записи до Жіночої Фахової Пільної Школи у Львові (вул. Задвірянська ч. 63). Записи до цієї дворічної фахової школи продовжені до 1. вересня ц. р. До школи приймають кандидаток, що мають свідоцтва покінчення шкіл: рільничих, огородничих; гімназій, або семінара, а вимково 6 кляс гімназії. Ця школа (польська) ставить собі за завдання приготувати фахові сили для праці в ділянці годівлі і збору лічничих ростин, їх перерібки на ліки, етеричні олії та античні перетвори. Ця ділянка промислу є для нас дуже важна!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕНЯ

За оголошення редакція не відповідає

СТРІЛЕЦЬКІ пісні Ярославенка на мішаний хор продають книгарні. 242 2—3

УМЕБЛЬОВАНА соняшна кімната (евентуально дві, для подружа з уживанням кухні) з удержанням або без, до винайму. Пелчинська 2, II. пов., дв. 6. 250 2-3

НЕОБХІДНА БРОШУРА
Новий Самоуправний Закон
вже появилася.
ЦІНА ТІЛЬКИ 40 СОТ.
Замовляти в Адміністрації „Діла", Львів, Ринок 10.

15% дешевше є мило
CZWIKLICER
бо вони 15% видайніше.

АБС. ТОРГ. ШКОЛИ Т-ва „Просвіта" з 1½-річною бюровою практикою шукає якогонебудь заняття. Евентуально прийме лекції з обсягу математики. Ласкаві зголошення до Адмін. „Діла".

ШУКАЮ двох кімнат і кухні. Листи до Адміністрації „Діла" під „Емеритка 2". 262 1—1

МЕБЛЬОВАНА кімната — фронт — 2 вікна, тепла, особі на становищі дешево до винайму. Вул. Виспянського 31, партер. 261 1—2

ВПИСИ на курса у Вищій школі жіночого кравецтва вже розпочалися. Академічна 22. М. Козловська. 266 1—3

ТОРГОВЕЛЬНІ КУРСИ Й. ГІРШШПРУНГА Личаківська 34. Вписи на 1-річні і 5-місячні торговельні курси, стенографію і писання на машинах відбуваються щодня від год 11—1 і 4—6 попол. 6/22 1—3

МАШИНИ до писання „Мерцедес", „Адлер" українсько-польські оказійно продає „Машинополь", Сикстуська 9. 256 2—2

ВУГОЛЬ: Калитяк Байки 14. Тел. 38 24. 203 8—30

АЛЬФОНС ДОДЕ
МАЦІЦЬКИЙ
Переклад із французьк. мови М. Рудницького. — Ціна 3'— зол., з почт. пересилкою 4'— зол.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

НАКЛАДНЯ SCHERL у БЕРЛІНІ
поручає такі свої видавництва:
Berliner Lokalanzeiger, Der Tag, Berliner Nachtausgabe, Der Montag, Die Woche, Die Gartenlaube, Filmwelt, Sport im Bild, Scherls Magazin, Algemeiner Wegweiser, Praktischer Wegweiser.
Адреса всіх видавництв
BERLIN SW 68, Zimmerstrasse 35-41
У листах треба зазначувати
Ausland-Abteilung. Місця вплати в Польщі: Банк для торговлі та промислу Познань (чекове конто в ПКО ...). Почтове конто в Берліні: Berlin ... 3.111.

Вугіль - Кокс - Дерево
в найдобірніших якостях
доставляє
„НАРОДНЯ ТОРГОВЛЯ"
Львів, Ринок 36.
Інформації: Бюро — Львів, Ринок ... та склади: Ринок 36, Личаківська ... пл. Більчевського 3 та Городоцька ...
264

ЕВГЕН ЧИКАЛЕНКО
Спогади I. II. і III. часть
Ціна 8'— золотих — без пересилки.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.